

Entrevista Antonella Lattanzi La narradora, guionista i periodista italiana publica 'Una història negra', un 'thriller' traduït al català per Anna Casassas

“La foscor revela el sentit més profund”

David Castillo
BARCELONA

Nascuda a Bari el 1979, però resident a Roma des de l'etapa universitària, Antonella Lattanzi és una de les renovadores de la novel·la negra italiana. Conversem en un hotel de l'Eixample sobre *Una història negra* (La Campana i Roja & Negra), un thriller no tòpic que l'ha consagrat. La hipocresia de la família, les incomprensions, la violència de gènere i els amors asimètrics porten a la desaparició d'un dels personatges.

Han comparat 'Una història negra' amb la tragèdia grega. És la novel·la negra l'equivalent actual d'aquest gènere ancestral?

La tragèdia grega va contar totes les històries possibles. Descriu el gènere humà des de la profunditat. He elegit crear aquesta història negra perquè crec que ho van fer autors de la categoria de Simenon, Leonardo Sciascia i Giorgio Scerbanenco. A través d'un episodi negre es pot contar un món i l'ésser humà. Quan succeeix alguna cosa obscura, la foscor revela el sentit més profund de l'ésser humà. Com deia Carlo Emilio Gadda, la novel·la negra no és una gàbia ni literatura menor. Sciascia i Scerbanenco ens van ensenyar que a través de les his-

La narradora italiana Antonella Lattanzi fa una lectura de la violència contra les dones ■ VALERIO AZZALI

tòries negres pots explicar la societat d'una manera més sincera. Ells van dur la investigació a la literatura, no era com ara, quan el que conta és bàsicament l'argument.

Sense ser sociològica, l'obra acosta la corrupció, la violència de gènere, un judici...

L'escriptor ha d'aportar temes del que veu, del que sent la societat. El lector és el que s'identifica amb els temes que porta la història. Jo pretenia explicar el

relat sobre un amor gran i devastador, d'una obsessió i una desaparició. El misteri és el que fa aflorar la història d'una família. No volia ser maniquea. És el lector, el que ha de decidir què està bé i què està malament des del punt de vista moral.

La gelosia, l'amor asimètric, el desamor i la família centren la trama de la novel·la.

La família és sempre una petita societat. Contant la història d'una família pots contar la his-

tòria de la societat. La família condensa els sentiments a l'èssima potència. Vaig veure una família com el lloc indicat per ambientar el llibre. Les relacions i els defectes de la societat es reflecteixen a la perfecció dins d'un àmbit familiar.

La família està en decadència?

La família sempre ha estat en decadència. És també l'espai on ens sentim compresos i estimats com enlloc. La família viu dins una simbiosi.

La novel·la té elements teatrals i una barreja de gèneres, potser derivats del seu treball com a guionista, periodista i escriptora de contes...

Una història negra és una història d'amor d'una família, però també de misteri i intriga. He escrit guions per a televisió, per a pel·lícules, a més dels llibres de contes i la feina als diaris. Tot això m'ha influït de manera decisiva en la manera de narrar. Quan era una nena deia que volia ser actriu o el personatge d'una novel·la, i soc conscient que hi ha guions que m'han ensenyat a viure d'una manera visual. És un eix de la narrativa contemporània. Escriure als diaris t'ensenyava a ser precís i concís. Escriure al cinema i per a sèries et fa mantenir-te molt a prop de la trama. Tots aquests estils i gèneres m'han estat força útils en el moment de plantejar la novel·la de la millor manera possible.

L'economia de llenguatge i la passió per l'argument han fet que les sèries desplacin la novel·la per als lectors.

No sé, per exemple, si podria escriure un cicle de novel·les amb els mateixos protagonistes, tot i que m'agradaria moltíssim. Ara em passa que estic preparant un guió televisiu sobre la meua pròpia novel·la i el tractament m'ha fet descobrir aspectes que durant la redacció del llibre no vaig trobar. Volia una novel·la breu perquè el fil fos tens, que el lector la pogués començar i acabar el mateix dia.

Adaptar la seva mateixa obra no la fa sentir manipuladora?

Un llibre és teu fins a un punt. Lectors, guionistes i traductors fan la transformació. M'agrada l'intercanvi perquè els lectors t'ensenyen realment que hi ha dins la novel·la. ■

Cuní farà la competència a Terribas i a Basté

El periodista dirigirà i presentarà de set a dotze un magazín informatiu a la SER

Redacció
BARCELONA

Josep Cuní tornarà a la ràdio per dirigir i presentar el magazín informatiu en català de la SER entre les 07.00 i les 12.00 del matí, titulat *Aquí, amb Josep Cuní*. El nou programa

—aposta clara de la cadena per trencar el domini, en aquesta franja horària, de Mònica Terribas a Catalunya Ràdio i de Jordi Basté a Rac1, s'estrenarà el 15 d'octubre i neix amb voluntat de ser "independent, plural i integrador", abordant l'actualitat "des de la proximitat", segons va explicar ahir la cadena en un comunicat.

Amb aquesta iniciativa, la SER dobla la seva oferta

a Catalunya oferint als oients dues programacions simultànies: *Hoy por hoy*, dirigit per Pepa Bueno i Toni Garrido, que s'emetrà en les freqüències habituals de la SER en castellà, i el nou projecte de Cuní, que s'emetrà a través de les freqüències d'una nova emissora, la SER Catalunya. La programació de SER Catalunya es completa amb altres espais també en cata-

El periodista dirigirà i presentarà 'Aquí, amb Josep Cuní' entre les set del matí i les dotze del migdia ■ ACN

là: *Espècies protegides, Soroll, Hora 14, La Graderia, El Balcó, Què t'hi jugues!, Deixa'm tastar, Tot és comèdia* i les retransmissions esportives del Barça, el Girona i l'Espanyol. Cuní ha estat reconegut amb sis premis Ondas i la creu de Sant Jordi i el Premi Nacional de Periodisme de la Generalitat i el Ciutat de Barcelona, concedit per l'Ajuntament. ■